

Місяць після трагедії авіакатастрофи під Катинем

10 квітня 2010 року о godz. 8.41 часу środkowo-europejskiego miała miejsce katastrofa polskiego samolotu wojskowego w Smoleńsku.

Zginęło w niej 96 osób: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński z małżonką, ostatni Prezydent RP na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski, wicemarszałkowie Sejmu i Senatu, grupa parlamentarzystów, dowódcy wszystkich rodzajów Sił Zbrojnych RP, pracownicy Kancelarii Prezydenta, duchowni, przedstawiciele ministerstw, instytucji państwowych, organizacji kombatanckich i społecznych oraz osoby towarzyszące, stanowiący delegację polską na uroczystości związane z obchodami 70. rocznicy zbrodni katyńskiej, a także załoga samolotu. Mija rok od czasu okropnej tragedii Polaków oraz całego świata. Do tej pory ani eksperci, ani zwykli ludzie nie znają przyczyn katastrofy: błąd pilotów samolotu, rozkazy kogoś z kierownictwa RP, czy rosyjscy pracownicy lotniska. Spróbujemy jeszcze raz poszukać prawdy w polskich mediach.

Jak to było...

Zgodnie z planem lotu rejs miał trwać 75 minut. Lot odbywał się na wysokości 10 tys. m, z prędkością 800 km na godzinę. Zbliżający się do celu podróży, rosyjskiego lotniska wojskowego Smoleńsk-Siewiernyj, maszyna rozpoczęła manewr zniżania, po czym

okrążyła lotnisko na wysokości 500 m, by podejść do lądowania od strony wschodniej kursem 259 stopni. Kilka minut wcześniej na lotnisku Siewiernyj miały miejsce dwa incydenty lotnicze, z udziałem polskiego samolotu Jak-40 i rosyjskiego samolotu Il-76MD. Naprowadzaniem samolotu na lotnisko Smoleńsk-Siewiernyj kierowało czterech oficerów Sił Zbrojnych Federacji Rosyjskiej: płk gwardii Nikolaj Krasnokutski, ppłk Paweł Plusnin (kierownik lotów), mjr Wiktor Ryzhenko (kierownik strefy lądowania, obsługujący radar) i mjr W. W. Łubanecw (pomocnik kierownika lotów). Tuż przed katastrofą nad lotniskiem zalegała warstwa gęstej, szarawej mgły; wyżej niebo było bezchmurne i świeciło słońce. Widzialność z minuty na minutę się pogarszała, jednak mimo gęstej mgły lotnisko nie zostało zamknięte.

W trakcie pracy grupy kierowania lotami ppłk Plusnin podjął decyzję o skierowaniu samolotu na lotnisko zapasowe z powodu złych warunków atmosferycznych, jednak ta decyzja płk. Plusnina została anulowana przez płk. Krasnokuckiego, który nakazał sprowadzić samolot do wysokości 100 m i wydał decyzję zezwalającą na próbne podejście do lądowania.

str. 2

Місяць після авіакатастрофи під Катинем

10 квітня 2010 року о 8.41 год. за середньоевропейським часом польський військовий літак потерпів катастрофу у Смоленську.

У ній загинуло 96 осіб: Президент Республіки Польща Лех Качинський із дружиною, останній Президент у вигнанні Ришард Качоровський, заступники маршалів Сейму та Сенату, група парламентаріїв, керівники усіх видів Збройних сил РП, працівники канцелярії Президента, духовенство, представники міністерств, державних інституцій, ветеранських і суспільних організацій, супроводжуючі особи, які склали польську делегацію на урочистостях, пов'язаних із вшануванням 70-ої річниці Катинського злочину, а також екіпаж літака. Місяць після трагедії для поляків та усього світу. Донині експерти та звичайні люди не можуть дійти до висновку, що насправді призвело до цієї жахливої катастрофи: помилка пілотів літака, накази когось із керівництва РП на Ту-154 чи російські працівники аеродрому. Спробуємо ще раз відшукати правду у польських медіях.

Як це було...

Згідно із планом польоту реїс мав тривати 75 хвилин. Політ проходив на висоті 10

тис. метрів зі швидкістю 800 км/год. Наближившись до цілі маневрив, російського військового аеродрому «Смоленськ-Северний», літак розпочав маневр зniżення, після чого облетів лівобережжя на висоті 500 метрів, щоб підійти на приземлення зі східного боку курсом 259 градуси. Кілька хвилин до цього на аеродромі «Северний» трапилися два повитрянні інциденти за участю польського літака Як-40 та російського літака Il-76MD. Авіаційне керівництво літака на аеродромі «Смоленськ-Северний» здійснювали чотири офіцери Збройних сил Російської Федерації: полковник Ніколай Кранокутський, підполковник Павел Плюснин (керівник польотів), майор Віктор Риженко (керівник зони приземлення, оператор радара) і майор В.В. Любанцев (помічник керівника польотів). Безпосередньо перед катастрофою над аеродромом заліг шар густого сірого туману; вище ж небо було безхмарним і світило сонце. Видимість із кожною хвилиною погіршувалася, однак, незважаючи на густий туман, аеродром не був зачиненим.

Думка вільна, продажна чи безглузда? Мисль волна, sprzedajna czy głupia?

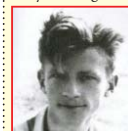
Увага, провокація!!!
Uwaga prowokacja!!!

str. 4

Акція під Арсеналом
Akcja pod Arsenalem

26 березня харцери вшанували 68-у річницю найбільш вдалої операції «Сірих шеренг». 26. marca harcerze uczcili 68. rocznicę najbardziej brawurowej akcji Szarych Szeregów.

str. 5

Світ має право на здоров'я
Prawo Świata do zdrowia

7 квітня 1948 року було ратифіковано створення Всесвітньої організації охорони здоров'я. 7 kwietnia 1948 roku ratyfikowano powstanie Światowej Organizacji Zdrowia.

str. 6

Волинські лікарі вивчали польський досвід
Wołyńscy lekarze zapoznawali się z polskim doświadczeniem

Група волинських лікарів з 24 по 26 березня відвідала ряд медичних закладів та урядових установ у Любліні та Хелмі.

Група волинських лікарів од 24. do 26. marca odwiedziła szereg placówek medycznych i agencji urzędowych w Lublinie i Chełmie.

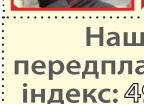

str. 6

Погляд із примруженням оком Олександра Ірванця
Spojrzenie o oku przymkniętym Aleksandra Irwancja

Олександр Ірванець відвідав Луцьк у рамках презентації його найновішої антології «Сатирикон-XXI».

Oleksandr Irwanec odwiedził Łuck w ramach prezentacji jego najnowszej antologii «Satyrykon-XXI».

str. 10

Наш передплатний індекс: 49053

Право Świata do zdrowia, Світ має право на здоров'я

Już od 63 lat obchodzimy Światowy Dzień Zdrowia. 7 kwietnia 1948 roku ratyfikowano powstanie Światowej Organizacji Zdrowia - WHO (World Health Organization). Organizacja, do której należą obecnie 193 kraje zajmując się ochroną zdrowia i działa w ramach ONZ. Oprócz głównej siedziby mieszczącej się w Genewie, WHO posiada regionalne biura: w Brazzawille, Waszyngtonie, New Delhi, w Kopenhadze, Aleksandrii i Manili.

Україна і Польща są członkami WHO od początku jej działalności, są również członkami Biura Regionalnego Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy (WHO EURO) z siedzibą w Kopenhadze. Polskie biuro zostało utworzone w lipcu 1992 roku. W tym samym roku również Ukraina ponowiła swoje członkostwo i współpracę z WHO.

Опекла медична ludności świata, zwalczanie epidemii chorób zakaźnych, rozwój współpracy między państwami w dziedzinie ochrony zdrowia, ustalanie jakości żywności i norm składu lekarstw, zmniejszenia śmiertelności niemowląt oraz walka z AIDS są głównym zadaniem Organizacji.

Dofinansowanie WHO jest realizowane poprzez składki krajów członkowskich i dotacje państwowe, organizacji pozarządowych, sektora prywatnego i fundacji (Fundacja Billa i Melindy Gates, Fundacja Rockefellera itp.) oraz innych organizacji ONZ.

Finansowanie działalności WHO poprzez podmioty przemysłu farmaceutycznego wywołało na świecie niejednoznaczne opinie. Zarzucono bowiem nieuzasadnione nagłośnienie zagrożenia zachorowaniami na grype A/H1N1 oraz niepotrzebne ogłaszanie pandemii. Zdaniem Rady Europy na tę decyzję miały wpływ koncerny farmaceutyczne, które finansują badania i którym zależało na sprzedaży szczepionek.

Światowa opinia jest w tej sprawie podzielona. Warto zaznaczyć, że pandemia została formalnie ogłoszona i jeszcze się nie zakończyła. Zdaniem epidemiologów jeszcze zbyt wczesnie byłoby mówić o odwołaniu pandemii - wirus A/H1N1 jest obecny na całym świecie i przybiera coraz nowe oblicza.

MM

Протягом вже 63 років відзначаємо Всесвітній день здоров'я. 7 квітня 1948 року було ратифіковано створення Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) - WHO (World Health Organization). Організація, до якої належать 193 країни, займається охороною здоров'я у рамках діяльності ООН. Головний офіс ВООЗ розташований у Женеві, організація має також регіональні бюро: у Браззавілі, Вашингтоні, Нью Делі, Копенгагені, Александрії та Манілі.

Україна і Польща є членами ВООЗ від самого початку її діяльності, також є членами Європейського регіонального бюро Всесвітньої організації охорони здоров'я (WHO EURO) з офісом у Копенгагені. Польське бюро було створене в липні 1992 року. У цьому ж році Україна поновила своє членство та співпрацю з ВООЗ.

Організація ставить перед собою наступні завдання: медична опіка світового населення, боротьба з інфекційними епідеміями, розвиток міждержавної здоровоохоронної співпраці, стандартизація якості їжі і фармацевтичної продукції, боротьба із смертністю

новонароджених дітей та боротьба з поширенням СНІДу.

Джерело фінансування WHO складають: внески країн-членів і державні дотації, а також фінансування позаурядовими організаціями, приватним сектором і фондами (Фонд Біла і Мелінди Гейтс, Фонд Рокфеллера тощо) та іншими організаціями ООН.

Фінансування діяльності ВООЗ суб'єктами фармацевтичної промисловості викликало у світі неоднозначні думки. Наприклад, робилися закиди про неаргументоване акцентування уваги загрози захворювання на грип А/H1N1 та непотрібне оголошення епідемії. На думку Ради Європи на це рішення мали вплив фармацевтичні концерни, які фінансують дослідження і котрим залежало на продажі щеплень.

Світлова думка у цій справі є розділеною. Варто зазначити, що епідемія формально була оголошена і досі не закінчилася. На думку епідеміологів, занадто рано говорити про закінчення епідемії вірусу А/H1N1, адже він досі активний у цілому світі і набирає щораз новий вигляд.

BM

Wołyński lekarze rozpoznawali się z polskim doświadczeniem

Wraz z wieloma reformami, które rozpoczęły się w naszym kraju, ukraińska społeczność oczekuje nie mniej ważnej „rewolucji” – w dziedzinie ochrony zdrowia.

Teraz dużo się mówi o podniesieniu statusu zawodu lekarzy oraz o tym, jak uczynić medycynę dostępną dla wszystkich i efektywnie działającą na rzecz zdrowia obywateli. Dyskusja na temat nowego modelu opieki zdrowotnej na Ukrainie toczy się nie tylko na poziomie urzędowym i naukowym. Aktywnie do niej dołączyli również fachowcy, którzy dostarczają Ukraincom bezpośrednich usług zdrowotnych i opinia których powinna być uważana za istotną w podjęciu decyzji o reformowaniu medycyny.

Temat ten jest także jednym z najważniejszych podczas posiedzeń Koła Lekarzy, które od

ponad roku działa przy Stowarzyszeniu Kultury Polskiej na Wołyniu imienia Ewy Fełińskiej. Do Koła należą lekarze reprezentujący wszystkie instytucje medyczne centrum obwodowego i prawie wszystkie dziedziny medycyny. Prezesem Koła Lekarzy jest doktor medycyny Leonid Pastryk. Jedno z zadań ośrodka polega na wspieraniu współpracy polskich i ukraińskich doktorów. Właśnie to stało się powodem do zorganizowania wspólnego spotkania lekarzy na terenie Polski. Celem przedsięwzięcia było zapoznanie się z doświadczeniem polskich kolegów w przeprowadzeniu reformy medycznej.

Grupa wołyńskich lekarzy od 24. do 26. marca bieżącego roku na zaproszenie fundacji „Pro Bono Futuro” odwiedziła szereg placówek medycznych i agencji urzędowych w Lublinie i Chełmie. Program był bardzo bogaty. Wśród instytucji, które ukraińscy doktorzy odwiedzili podczas wizyty, był Niezależny Szpital Wojewódzki w Chełmie. Za ostatnie dziesięciolecie, po przeprowadzeniu w Polsce reformy systemu ochrony zdrowia, ta instytucja w niedużym miasteczku stała się współczesnym szpitalem, odpowiadającym standardom europejskim. Dwu- i trzyosobowe pokoje dla chorych, nowoczesny sprzęt,

Wołyńські лікарі вивчали польський досвід

Поряд із багатьма реформами, які розпочалися в нашій державі, українське суспільство очікує на не менш важливу «революцію» – у галузі охорони здоров'я.

Зараз ведеться багато розмов про те, як зробити медицину загальнодоступною, такою, що ефективно працюватиме на користь здоров'я громадян, та підвищити статус професії лікаря. Обговорення нової моделі охорони здоров'я в Україні ведеться не лише на урядовому та науковому рівнях. Жвавий інтерес ця проблема викликала і у фахівців, які безпосередньо надають медичні послуги українцям і думка яких повинна бути досить вагомим при прийнятті рішень щодо реформування медицини.

Ця тема є також однією з головних під час засідань

Кола лікарів, яке ось уже більше року діє при Товаристві польської культури на Волині ім. Еви Феліńskiej. Тут об'єдналися лікарі, котрі представляють усі медичні заклади обласного центру та є фахівцями майже в усіх галузях медицини. Очолює Коло лікарів кандидат медичних наук Леонід Пастрик. Одне із завдань осередка – сприяння співпраці між волинськими та польськими лікарями. Саме це стало відправною точкою для проведення спільної зустрічі на території Польщі. Її мета – ознайомлення з досвідом польських колег у впровадженні медичної реформи.

Група волинських лікарів з 24 по 26 березня нинішнього року на запрошення фонду „Pro Bono Futuro” відвідала ряд медичних закладів та урядових установ у Любліні та Хелмі. Програма візиту була досить насиченою. Серед закладів, який лікарі відвідали у рамках візиту, був Самостійний воєводський шпиталь у місті Хелмі. За останні десять років, відколи у Польщі пройшла реформа у системі охорони здоров'я, цей заклад у великому місті став сучасною лікарнею, що відповідає європейським стандартам. Палати розраховані на одне-

Коло лікарів із Луцька у Ленчній (Польща)

Великодня благодійна акція

«ПОДАРУЙМО ОНКОХВОРИМ ДІТЯМ РАДІСТЬ ЖИТТЯ»

(За підтримки Луцького міського голови Миколи Романюка та духовних керівників Волині)

Найбільш величне, найбільш божественне в Людині — це доброта та милосердя!

Є важлива істина: найменша допомога краща за найбільше співчуття. Але ми, вихованці Волинського обласного молодіжного центру реабілітації інвалідів з дитинства «Джерело життя», які з власного гіркого досвіду знають, що таке важка недуга, біль і відчай, звертаються сьогодні до Вас з проханням не за себе, а за тих, чие життя згасає щомиті...

Це онкохворі діти... Цей жахливий діагноз болем та стражданням викарбуваний на їхньому обличчі. Але в очах жевріє надія на порятунок, який залежить і від кожного з нас. Дороговартісне лікування цієї важкої недуги приводить до відчаю батьків... Дехто продає частину майна, інші під заставу житла беруть кредит у банку, а декому — нічого продати, бо сім'я живе у злиднях.

А тому звертаємося до кожного добродія: не проїдьте мимо цієї людської біди! Проявіть милосердя, зробіть свій посиленний грошовий внесок у цю добродійну справу - і Ви здобудете повагу від людей та благодать Всевишнього...

Благодійну грошову допомогу на підтримку онкохворих дітей можна переказати на благодійний рахунок:

р/р 35421004001383;
ЗКПО 21751226; МФО 803014;
ГУДКУ у Волинській області;

Одержувач:

Волинське обласне дитяче територіальне медичне об'єднання (для онкогематологічного центру) на акцію «Подаруймо радість життя онкохворим дітям»

Для довідок звертатись до організатора акції Грабаровської Ніни Іванівни, моб. 066-2715014.

«Писанковий дивосвіт»

Таку назву має виставка-конкурс дитячої писанки, відкриття якої відбудеться 14 квітня 2011 року о 15.00 год. у виставковій залі Луцької художньої школи.

Її метою є утвердження національних Великодніх традицій, залучення дітей до навчання і популяризації унікального дивосвіту української писанки та виявлення обдарованих писанкарів. Організатори - управління культури Луцької

міської ради та Луцька художня школа.

Авторські й виконані в традиційній техніці роботи для участі у виставці-конкурсі приймаються до 11 квітня 2011 року за адресою: м. Луцьк, вулиця Ветеранів, 4. Кількість конкурсних робіт - не менше 4. Вікова категорія учасників - від 8 до 18 років.

Переможці отримають дипломи та пам'ятні сувеніри.

Довідки за телефонами: 251 557, 723 426, у вихідні: 251 345.

Відділ інформаційної роботи міської ради
(777 904, 724 727)

Українці – pierwsi zagraniczni studenci w Tucholi

Województwo kujawsko-pomorskie, powiat tucholski, Bory Tucholskie, Wyższa Szkoła Zarządzania Środowiskiem – wszystko to stało się bliskie i drogie dla dwóch mieszkańców Kijowa - Kostiantyna Zinchenko i Sergija Mychalczenko.

W jaki sposób chłopcy ze stolicy Ukrainy trafili do tej zielonej pn. - zach. polskiej krainy, pełnej błękitnych jezior i z szybką niebieską wstążką – rzeką Brdą? Wszystko to dzięki ich pragnieniu zdobywania wiedzy w ekologiczno-przyrodniczym zakresie.

Na początku ich rodzice, przedstawiciele ukraińskich kozackich stowarzyszeń, na zaproszenie członków miejscowego Bractwa Kurkowego, odwiedzili sławną Tucholę i jej okolice. Byli oczarowani pięknem przyrody, europejskim porządkiem i polską gościnnością. Po powrocie do Ukrainy opowiedzieli swoim dzieciom także o tym, że w stosunkowo niewielkim mieście (powierzchnia 17,69 km², ok. 14 tys. mieszkańców) znajduje się Wyższa Szkoła Zarządzania Środowiskiem. Działają tam 3 fakultety – leśnictwo, inżynieria leśna i projektowanie krajobrazu. Nauka trwa 4 lata, a perspektywy są obiecujące – i tutaj i w Ukrainie lasów nie brakuje, potrzebują one nieustannej uwagi i pracy. Kierownictwo i wykładowcy szkoły sprzyjają adaptacji i efektywnej nauce ukraińskich studentów. Wy-

soko wykwalifikowana kadra Instytutu składa się z wykładowców wielu znanych uczelni w Polsce – z Bydgoszczy, Gdańska, Poznania, Torunia i Warszawy.

Sergij Mychalczenko i Kostiantyn Zinchenko to pierwsi zagraniczni studenci w Tucholi. Kiedy postanowili uczyć się w Polsce pojawił się problem z językiem, ponieważ zajęcia w Instytucie są prowadzone wyłącznie w języku polskim. Na szczęście z problemem tym poradził sobie doskonale i już podczas pierwszej zimowej sesji zdawali egzaminy w języku polskim (z lekkim ułatwieniem – wszystkie egzaminy były ustne). Ich specjalizacja to gospodarstwo leśne, dlatego uczestniczą w zajęciach takich jak: botanika leśna, inżynieria leśna, chemia, meteorologia z klimatologią, entomologia leśna, geodezja leśna, fotogrametria i systemy informacji przestrzennej, ergonomia i ochrona pracy, fitopatologia leśna z mikrobiologią oraz leśnictwo na świecie. Wiosną, ukraińskich studentów z Tucholi czekają pierwsze praktyki.

Olga ZINCZENKO, Kijów

Перші іноземні студенти в Тухолі – з України

Кувясько-Поморське воєводство, Тухольський повіт, Бори Тухольські, Вища школа упорядкування навколишнього середовища в Тухолі – усе це стало близьким і дорогим Костянтину Зінченку і Сергію Михальченку – двом українцям-киjanам.

Як же дісталися хлопці зі столиці України у цей зелений північно-західний польський край із блакитними розливами озер і швидкою синьою смужкою – річкою Брда? Усе через їх бажання навчатися, здобути екологічно-природничу вищу освіту.

Спочатку їхні батьки, представники українських козацьких товариств, на запрошення членів місцевого Братства Куркового навідали славу Тухолі і її околиці. Були зачаровані красою природи, європейським порядком і польською гостинністю і, повернувшись в Україну, розповіли своїм дітям про побачене, а ще й про те, що у порівняно невеликому за розміром місті (площа – 17,69 км², проживає близько 14 тисяч мешканців) є вищий навчальний заклад – Вища школа упорядкування навколишнього середовища. В установі є 3 факультети: лісництва, лісової інженерії і ландшафтного дизайну. Навчання триває 4 роки. Перспективи непогані – лісів і тут, і в Україні вистачає, і потребують вони постійної уваги і роботи. Адаптації і успішному навчанню українських студентів допомагає керівний і викладацький колектив Вищої школи. Висококваліфіковані

Ольга ЗІНЧЕНКО, Київ

Славною та енергійною
головного редактора
«Волинського Монітора»
та голову Товариства польської культури на Волині імені Еви Фелінської
Валентина Ваколюка
від усього серця вітаємо із
55-річним ювілеєм! Зичимо надалі залишатися великим оптимістом, а життя нехай дарує виключно приємні сюрпризи!

ВМ

